

Valgretten, blev spurgt, fik man et noget andet Svar.

Naar den ærede Ordfører sagde, at Folketingets Højre i Regelen ikke er i Forstaaelse med Landstingets Højre, maa jeg sige, at naar Landstingets Højre ved den sidste Afvisning af en forceret Forhandling — forceret, fordi der ikke kunde blive Tale om at faa mere end otte til fjorten Dage eller ikke tilstrækkelig Tid til en grundig Behandling i Fællesudvalget — afbrød Forslagets Gang uden Forhandling med Folketingets Højre, vil man selvfølgelig nok kunne se noget tilsvarende ogsaa indenfor de andre Partier, idet saadanne Forhandlinger ikke altid finder Sted. Jeg ved f. Eks. ikke, om det ærede Medlems Parti i Folketinget i Fjor var kendt med, at et Flertal af Landstingets Medlemmer af hans Parti vilde tage Afstand fra Grundlovsforslaget. Om det var noget, de havde forhandlet med deres Partifæller i Folketinget om, ved jeg ikke, men jeg vil anse det for tvivlsomt. Jeg ved heller ikke, om de Forhandlinger, det ærede Medlem har ført paa Frijsenborg, blev ført i Forstaaelse med hans Partifæller baade i det ene og i det andet Ting. Nej, lad os være enige om, at det Syn, der i Folketingets Højre er paa denne Sag, deles og deles maaske i fuldeste Maal af Landstingets Højre. Det er det, jeg har gjort gældende, idet jeg samtidig har søgt at vise, at den ærede Ordførers Parti har i alt Fald noget forandret Syn paa denne Sag, siden den sidst var til Behandling. Jeg skal her ikke paa ny komme ind paa — det ærede Medlem var heller ikke inde derpaa — de Realitetsindvendinger, som den Gang blev gjort gældende, og med Hensyn til hvilke jeg nu gav mine Grunde for, at de ikke gjaldt længere. Han nøjedes med at tale om det Hensyn, Forsvarsvennerne kunde tage, og der er det mig ikke muligt at se, at Forsvarsvennerne kan mene andet, end at hvad der maatte gøre dem betænkelige ved den Grundlov, der da var Tale om, maa gøre dem lige saa betænkelige ved den Grundlov, der nu foreligger Forslag om. Den Fred, der lyses over denne Sag, er i hvert Fald ikke større end den, der lyses over Sagen den Gang.

Jeg kan ikke andet end glæde mig over, at Konseilspræsidenten gentog, at der fra hans Partis Side var absolut Vilighed til Forhandling om Forholdstalsvalg til Folketinget. Den ærede Ordfører var lidt mere forbeholden og vilde ikke rigtig anerkende den Tilslutning hertil, som

Konseilspræsidenten mente at have fundet ogsaa hos ham, da han var Konseilspræsident. Naar Højre absolut holder paa Forholdstalsvalg, er det, fordi det ønsker, at den almindelige Valgret skal være ikke blot en Ret til at afgive sin Stemme, men ogsaa en Ret til at faa Indflydelse paa, hvad der sker paa Rigsdagen, saa at man ikke — jeg gentager kun, hvad der er sagt saa mange Gange — skal se det, at et Par og fyrretyve Procent af Vælgerne efter at have afgivet deres Stemmer dermed ikke har opnaaet at faa den mindste Indflydelse paa Rigsdagen. Erfaring herom stod man ikke overfor ved Juni-Grundloven, ligesom man den Gang ikke kendte Forholdstalsvalg. Naar vi nu forlanger Forholdstalsvalg, er det ganske sikkert i fuldeste Maal i Overensstemmelse med, hvad der var Juni-Grundlovens Maal med almindelig Valgret.

Ordføreren (Klaus Berntsen): Det fremgaar klart af de Udtalelser, vi hørte af den ærede sidste Taler, at han ikke føler sig tryk i Læ af den almindelige Valgret. Overfor Spørgsmaalet om almindelig Valgret staar vi ved et Skel mellem Højre og Venstre. Højre og Venstre kan forhandle om mange forskellige Spørgsmaal, Skolesager, kirkelige Spørgsmaal, Forsvarsspørgsmaal o. s. v., men naar man kommer til Spørgsmaalet om almindelig Valgret, har man naaet en Grænselinie, som det er vanskeligt at slaa Bro over. Det undrer mig derfor ikke, at det ærede Medlem paa Forsvarsvennernes Vegne følte sig utryk ved at faa en Forfatning af lignende Indhold som det foreliggende Forslag. Men jeg ved ikke, om det ærede Medlem da tror, at Forsvarsvennerne overhovedet kan vinde noget mod den almindelige Valgret. Hvordan vil Forsvarsvennerne, som han kalder dem, bære sig ad i Fremtiden, hvis de vil have yderligere Foranstaltninger? Hvordan vil de bære sig ad med at gennemføre saadanne udenom den almindelige Valgret? Det er en Umulighed. Selv om det ærede Medlem opnaaede at faa sin kære og stadige Tanke gennemført: at faa Forholdstalsvalg, tror han saa, at Højre kunde blive saa stærkt i dette Ting, at det udenom den almindelige Valgret kunde gennemføre Ting, som den almindelige Valgrets Repræsentanter ikke vilde gaa med til? Jeg tror tværtimod, at baade Forsvarssagen og alle andre Spørgsmaal klares bedst i Læ og Ly af den almindelige Valgret. Alle de, der ønsker Landets Forsvar, vil ikke forandre